

சிவமயம்

புட்ப விகி

வட்டுக்கோட்டையம்பதி வாழ்ந்து
இறைவனடி சேர்ந்த

உமாநர் வேலுப்பள்ளி லை டார்க்களீடு

நனைவு வெளியீடு

17.01.2003

ஊடகர் வேலுப்பிள்ளை மார்க்கண்டு

தாயின்
மடியில்

08

02

1947

மண்ணின்
மடியில்

16

12

2002

திதி வெண்பா

ஆண்டு சித்திரபாணு மார்கழி ஒன்றில்
பூண்ட பூர்வபக்க துவாதசியில் - சீர்பரவு
மாதில் குணமுடையான் வட்டுநகர் மார்க்கண்டு
ஈசனடி சேர்ந்தான் இனிது.

Digitized by Noolaham Foundation.

“வாழ்வின் வளம்”

சீரிலங்கும் யாழ் நகரை அடுத்து இருக்கும் சிற்றூராகிய நெடுந்தீவு என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த வேலுப்பிள்ளை பூரணம் அவர்களின் முத்த புதல்வராவர்.

இவர் தனது ஆரம்பம் முதற் கொண்டு கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்று முடித்துக் கொண்டு 1962 இல் கொழும்பு மாநகரில் திகழும் சுப்பீரியர் பழையகாட் என்னும் வர்த்தக நிலையத்தில் பணிபுரிந்து பின்பு முகாமையாளராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், யோகேஸ்வரியை மணம்புரிந்த காரணத்தினால் வட்டுக்கோட்டை வாந்தார்.

1972 இல் யாழ் நகரில் இருக்கும் கணேசன் புடவை மாளிகையிலும் முகாமையாளராக கடமையாற்றிக் கொண்டு இருந்தார். இருவரும் இனிதே வாழ்ந்த இல்லறப் பயனாய் கிருபானந்தன், சசியானந்தன் என்னும் இரு ஆண்மக்களை பெற்று மகிழ்ந்தனர். இப்படி இனிதே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் 1983 இல் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தார். அப்படி இருக்கும் வேளையில் அன்னாரின் மைத்துனர்களின் உதவியினால் இவரின் முத்த புதல்வர் மா. கிருபானந்தன் ஜேர் மனி நாடு சென்று பின்பு சிவசுப்பிரமணியம் லீலாவதி தம்பதிகளின் புதல்வி வசந்தகுமாரியை விவாகஞ் செய்து மனோஜன் என்னும் புதல்வனை பெற்றுள்ளார்.

அன்னாரின் இளைய புதல்வர் மா. சசியானந்தன் தனது தமையனாரின் உதவியினால் ஜேர்மனி நாடு சென்றுள்ளார். இவருக்கு சிவபாதசந்தரம், திலகவதியின் புதல்வி கவிதாவை நிச்சயார்த்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இப்படி வாழ்வில் இன்பதுன்பங்களை சந்தித்த அன்னாரை மனைவி, பிள்ளைகள், மைத்துனர் சீரோடும் சிறப்போடும் வைத்திருந்தனர். அன்னார் தனது 55 வது வயதில் இவ்வுலகை நீத்தார்.

அன்னாரின் ஆன்மா இறை நிழலில் இன்புற்றிருப்பதாக.

ஓம்சாந்தி! ஓம்சாந்தி!! ஓம்சாந்தி!!!

அன்பகத் தில்லா வ்யரிவாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

நல்லாண்மை யென்ப தொருவதற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்

திருவருட்பாக்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

சலம்பூ வொடுதுபம் மறந்தறியேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங் கிலுமுன்னை மறந்தறியேன்
 உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார் தலையில்பலி கொண்டுழல்வாய்
 உடலுள்ளுறு குலை தவிர்ந்தருள்வாய்
 அலர்ந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறை அம்மானே.

திருவாசகம்

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவது இனியே

திருவிசையா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வு சூழ் கடந்த தோருணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளருள்ளத் தாநந்தக் கனியே

அம்பலமாட ரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனைன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந்திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிகீழ்
ஆரும்பெறாத வறிவுபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊருமுலகுங் கழவுழறியுமை மணவாளனுக் காட்
பாரும் விகம்பு மறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

மூவீரு முகங்கள் போற்றி
முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவரும் துதிக்கநின்ற ஈராறு
தோள்கள் போற்றி
காஞ்சி மாவடிவைகும் செவ்வேள்
மலரடிபோற்றி அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி
திருக்கைவேல் போற்றிபோற்றி.

திருப்புகழ்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா
கறையாணைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிரிகள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருவாரூர் ஞானப்பிரகாச மட்டாரகர்
அருளிச் செய்த

புட்ப விதி

யாழ்ப்பாணம், பொன்னாலை,
பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர்
செய்த பொழிப்புரையுடன்

விநாயகர் காப்பு

பாமாலை குடும் பரமற்கு நாயடியேன்

பூமாலை பாடிப் புனைகின்றேன் - மாமாது

வேதத் தலைவரருள வேழத்தின் பாதமலர்

போதத் தலைமேற் புனைந்து.

உமையம்மைக்கு நாயகரும் வேதமுதல்வருமாகிய சிவ பெருமான் அருளிய யானைமுகப்பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளைப் போற்றி, அன்பர்களின் தோத்திரப் பாக்களை மலர்மாலை போல ஏற்று அணிகின்ற பரமசிவனுக்கு (பூமாலை புட்பவிதி)ப் பூக்களைப் பற்றிய விதிமுறைகளைக் கூறும் நூலை அணிகின்றேன்.

விநாயகப்பெருமானை வணங்கிச் சிவபெருமானது அருளை விரும்பிப் புட்பவிதி என்னும் நூலை இயற்றுகின்றேன் என்ற படி.

சீவபெருமான் சூதி

பொன்பூத்த நறவிதழி புரிசடைமேற் புணைந்து
புனல் அறுகு வெள்ளெருக்கம் பூச்சுடி நளின
மின்பூத்த கருங்குவளை பசங்குமிழ்செங் காந்தள்
வெண்முல்லை அரக்காம்பல் இடப்பாகம் பூத்து
முன்பூத்த புண்டரிகம், வெண்தளவம் இரண்டு
முகமலர இமையவர்கள் அகமலர முகுந்தன்
தன்பூத்த திருவுந்தி அயன்பரவக் கனக
சபையில்நட மிடுகடவுள் சரணமலர் சரணம். 1

மஞ்சள் நிறமும் தேனும் பொருந்திய கொன்றை மலரைச்
சடாமுடியில் அணிந்தவரும் கங்காந்தியையும் அறுகையும் வெள்
ளெருக்க மலரையும் அணிந்திருப்பவரும் ஒளி பொருந்திய
நீலோற்பவமலர் போன்ற திருக்கண்களையும் குமிழமலர் போன்ற
திருச்செவிகளையும், செங்காந்தள்மலர் போன்ற திருவிரல்க
ளையும் முல்லையரும்பு போன்ற திருப்பற்களையும் செவ்
வாம்பல் மலர் போன்ற திரு அதரங்களையும் உடைய உமையம்
மையை ஒரு பாகத்திலுடையவரும் செந்தாமரை, வெண்டாமரை
என்னும் மலர்கள் மலர்வது போலத் தேவர்களது முகமும்
அகமும் மலரவும் நாராயணமூர்த்தியும் அவரது உந்திக்கமலத்
தில் தோன்றிய பிரமதேவரும் தோத்திரம் செய்யவும் பொன்னம்
புலத்திலே ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற நடராசப்
பெருமானுடைய திருவடிக் கமலங்கட்கு வணக்கம்.

கோட்டுப்பூ வகை

வன்னி, பலா, எலுமிச்சை, நாரத்தை, கோங்கு,
மந்தாரை, ஊமத்தை, மாவிலிங்கை, நொச்சி,
பன்னியகில், சந்து, மகிழ், மாதுளை, மா, அசோகு,
பாதிரி, வெள்ளெருக், கிலந்தை, பலாசு, நுணா, நறவம்,
புண்ணை, விளா, மருது, கொன்றை, நெல்லி, குராச், செருந்தி

பொன்னின் ஆவிரை, கிளுவை, குருந்து, வில்வம் நாவல்,
 மன்னுதாதகி, குளஞ்சி, அலரி, வெட்சி, பவமு
 மல்லிகை, சண்பகம், ஞாழல் கோட்டுப்பூ வகையே 2.

வன்னி, பாலா, எலுமிச்சை, நாரத்தை, கோங்கு, மந்தாரை, ஊமத்தை, மாவிலங்கை, நொச்சி, பன்னி, அகில், சந்தனம், மகிழ், மாதுளை, மா, அசோகு, பாதிரி, வெள்ளெருக்கு, இலந்தை, முருக்கு, நுணா, அனிச்சம், புன்னை, விளாத்தி, மருது கொன்றை, நெல்லி, குரா, செருந்தி, பொன்னாவரை, கிளுவை, குருந்து, வில்வம், நாவல், ஆத்தி, குளஞ்சி (கிச்சிலி), அலரி, வெட்சி, பவளமல்லிகை, சண்பகம், புலிநகக்கொன்றை என்பன கோட்டுப்பூ வகையின. வன்னி, பலா, எலுமிச்சை, நாரத்தை, நொச்சி, அகில், சந்தனம், மா, இலந்தை, நுணா, விளாத்தி, கிளுவை, வில்வம், நாவல் என்பன பத்திரங்களே, பத்திரங்களும் பூவுக்குச் சமம் என்பது கருதி இவற்றையும் பூவகையிற் கூறினார். மாவிலங்கையை நாகலிங்கம் என்பாரும் உளர்.

கொடிப்பூ வகை

மருவாருங் காந்தள், காட்டுமல்லிகை, முல்லை, மௌவல்
 கருவார்வெற் றிலையே, தாளி, கருமுகை கருங்காக்கொன்றை
 முருகாரும் வெண்காக்கொன்றை, குருக்கத்தி, முதலா வுள்ள
 இருவாட்சி, கொகுடி, பிச்சி இவைபெலாங் கொடிப் பூவாமே. 3

கார்த்திகைப்பூ, காட்டு மல்லிகைப்பூ, முல்லைப்பூ, மல்லைக்கைப்பூ, வெற்றிலை, தாளிப்பூ, சிறுசெண்பகப்பூ, கருங்காக்கணம்பூ, வெண்காக்கணம்பூ, மாதவிப்பூ, இருவாட்சிப்பூ, பிச்சிப்பூ என்பனவெல்லாம் கொடிகளிற் கிடைக்கும் பூக்களாம். வெற்றிலை பத்திரம். பத்திரம் என்றால் இலை.

நீர்ப்பூ வகை

செய்ய தாமரை சேர்ந்தபொற் றாமரை
துய்ய தாமரை சொல்லிரண் டுற்பலம்
ஐய செம்மைய வெண்மையவாகிய
நெய்தல் மற்றிவை நீரின் மலர்களே.

4

செந்தாமரை, பொற்றாமரை எனப்படும் மஞ்சள் நிறத்தா
மரை, வெண்தாமரை, செங்கழுநீர், நீலோற்பலம், வெள்ளாம்
பல், செவ்வாம்பல் என்னும் ஏழு பூக்களும் நீர்ப்பூ வகையின.

நிலப்பூ வகை

பட்டி நா யுருவி, பூளை, பச்சை, செவ்வந்தி, தும்பை
வெட்டிவேர், மருக்கொழுந்து, கரந்தையே, விண்டுகாந்தி
மட்டவிழ் துழாய், செங்கீரை, மத்தை, செம்பரத்தை
இட்டகொககிற, கனிச்சம், வலம்புரி இவைநி லப்பூ.

5

பட்டி, நாயுருவி, பூளை, மாசிப்பச்சை, செவ்வந்தி,
தும்பை, வெட்டிவேர், மருக்கொழுந்து, திருநீற்றுப்பச்சை, விஷ்ணு
காந்தி, துளசி, செங்கீரை, ஊமத்தை, செம்பரத்தை, கத்தரி,
கொக்கிறகு மந்தாரை, அனிச்சம், நந்தியாவர்த்தம் என்னும் செடி
களில் கிடைக்கும் பூக்கள் செடிப்பூவகையின. கரந்தை என்பது
சிவகரந்தை என்றும் செங்கீரை என்பது திருநீற்றுப்பச்சை என்
றும் கூறுவார் உளர். திருநீற்றுப்பச்சையும் சிவகரந்தையும்
ஒன்றே என்பதும் ஒரு கருத்து.

நிலப்பூவகை என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள் பூக்கிடையா
தனவற்றின் துளிர், கதிர் என்பன உபயோகிக்கப்படும்.

துளபம் எடுக்கலாகாத நாள்

இரவொடு காலை மாலை இரவியே, வெள்ளி, செவ்வாய்,
பரவும்அட்டமி, ஈராறு பதினான்கு, பருவம், ஓணம்
விரவிய மாதத்தாதி, விதிபாதம், அபராணத்தில்
மருவிய துளபங் கொய்யின் மால்சிரங் கொய்த லொக்கும். 6

இரவு, காலை, மாலை ஆகிய நேரங்களிலும், ஞாயிறு, வெள்ளி, செவ்வாய் ஆகிய கிழமைகளிலும், அட்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி, பூரணை, அமாவாசை ஆகிய திதிகளிலும், திருவோண நட்சத்திரத்திலும், மாதப் பிறப்பு விதிபாதயோகம், அபராணம் (பிற்பகல்) ஆகிய காலங்களிலும் துளசியை மரத்தினின்றும் கொய்தால் திருமாலின் சிரத்தை வெட்டுதலினால் உண்டாகும் பாவத்துக்குச் சமமான பாவம் ஏற்படும்.

சைவசமய நெறியுரையில் நாவலர் பெருமான் திங்கட் கிழமை ஸப்தமிதிதி என்பனவும் துளசி எடுக்கலாகாத நாள்கள் எனக்குறித்துள்ளனர். இப்படி விலக்கப்படாத காலங்களில் துளசி எடுத்து வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

வில்வந் எடுக்கலாகாத நாள்

தவமுறு மாதமுன், சதுர்த்தி, அட்டமி
நவமியே, சதுர்த்தசி, நவின்ற நல்லுவா,
அவமறு சோமவா ரத்தும் அன்பர்கள்
சிவனருச் சனைசெயும் வில்வந் தீண்டிடார். 7

மாதப்பிறப்பிலும், சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, சதுர்த்தசி, அமாவாசை, பூரணைத் திதிகளிலும் திங்கட்கிழமையிலும் அன்பர்கள் வில்வம் எடார். எடார் என்று சொல்லியிருந்தாலும் எடுக்கலாகாது என்பதே கருத்தாகும். சைவசமய நெறியுரையில் ஏகாதசி அன்றும் வில்வம் எடுக்கலாகாது என்று உள்ளது.

துளபமும், வில்வமும் கித்தனை

மாதத்துக்கு ஆகும் எனல்

கூறுநாளில் எடுத்திடு கூவிளம்
ஆறுமா தம்வைத் தர்ச்சனை செய்யலாம் ;
நாறும் வெள்ளை நிறத்த நறுந்துழாய்
ஏறும் அர்ச்சனை ஈராறு தங்களே.

8

எடுக்கத்தக்க நாள்களில் எடுக்கும் வில்வத்தை ஆறு
மாதமும் எடுக்கத்தக்க நாள்களில் எடுக்கும் வெண் துளசியினை
ஒரு வருடமும் வைத்திருந்து உபயோகிக்கலாம்.

துளபத்துக்கும் வில்வத்துக்கும் புறனடை

ஈரிலை கீழுற இருந்து பூத்திடுஞ்
சீரிய துழாய்மலர் தினமும் கொய்யலாம்
ஊரிடும் புழுக்கடி யொன்று மேயலாற்
பாரினில் லவையெலாம் பழுதில் வில்வமே.

9.

கீழ் நோக்கியுள்ள இரண்டிலையோடுள்ள துளசிக்கதிரை
விலக்கப்பட்ட நாள்களிலும் கொய்யலாம். (முன்று இதழோடு
உள்ள வில்வத்துக்கே எங்கும் பெருமை சொல்லப்பட்டதாயி
னும்) புழுக்கடித்தல் என்னும் குற்றம் இல்லாத வில்வம் எல்லாம்
பூசைக்கு அருகதையுள்ள வில்வங்களேயாம்.

இன்ன இன்ன பத்திர புட்பங்களிலே

நீர்மாலியமும் ஆகும் எனல்

செழித்திடுந் துளபமும், சிறந்த வில்வமும்
வழுத்துபொன் மத்தமும். மலரும் நீலமும்,
அழுத்துசெம் பொன்மல ரதனைப் போலவே
கழித்தநீர் மாலியங் கழுவிச் சாத்தலாம்.

10.

துளசியும் வில்வமும் பொன்னாமத்தை மலரும் நீலோற்
பலமலரும், பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மலர்களைப் போலப்
பூசித்து நிர்மாலியமானாலும் பின்னர் கழுவிப் பூசைக்கு உபயோ
கிக்கலாம்.

பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பொன்மலர்களும் இங்கு
சொல்லப்பட்ட இயற்கையில் உண்டாகும் மலர்களும் ஒரு முறை
பூசிக்கப்பட்டால் நிர்மாலியம் ஆகும் என்பதும் அவை தூய நீரால்
கழுவப்பட்டுவிடின் நிர்மாலியத் தன்மை போய் பின்னரும் முன்
போல் பூசைக்கு உபயோகமாகும் தகுதியைப் பெறும் என்பதும்
பிறமலர்கள் ஒருமுறை மட்டுமே உபயோகிக்கலாம் என்பதும்
இச்செய்யுளால் கொள்ளத்தக்க கருத்துக்களாம்.

கீம்மலர் கீத்தனை நாளுக்கு ஆகும் எனல்

அம்புயம் ஏழுநாள், அலரி மூன்றுநாள்,
வம்பவிழ் குடலையில் வைத்துச் சாத்தலாம்;
நம்பிடு நறுமலர் நண்ணி டாவிடில்
தம்பழுப் பரும்பிலை தளிரும் சாத்தலாம்.

11

தாமரைப்பு ஏழு நாள்களுக்கும், அலரி மூன்று நாள்க
ளுக்கும் எடுத்தபின் பூக்கூடையில் வைத்திருந்து பூசிக்கலாம்.
மலர்கள் கிடைக்காவிடில் அவற்றுக்குப் பதிலாக அந்த அந்தத்
துளிர், இலை, அரும்பு என்பனவற்றை உபயோகிக்கலாம்.
அரும்பு - மொட்டு.

உத்தம மத்திம அதம மலர்கள்

உத்தமம் தனக்கென வற்ற நந்தனம்;
மத்திமம் காட்டினில் மலர்ந்த பூவெலாம்;
இத்தலத் தொருவன்வைத் திட்ட சூழலில்
அத்தனை மலர்களும் அதம மாகுமே.

12

ஒருவன் தான் சொந்தமாக உண்டாக்கிய நந்தவனத்திலிருந்து பெறும் மலர்கள் பூசைக்கு உத்தமமானவையாம். காடு முதலிய பொது இடங்களிலிருந்து கிடைக்கும் மலர்கள் மத்திமானவையாகும். பிறர் தம் தேவைக்கு என உண்டாக்கிய நந்தவனத்தில் பெறும் மலர்கள் அதமமாம்.

சுகாகாட்டின் சமீபம், சண்டாளபூமி, அதன்சமீபம் என்னுமிடங்களில் உண்டாகிய பூவும் பூசைக்கு ஆகாது என்றும், திருக்கோயிலுள்ளும் அதன் சமீபத்தும் உண்டாகிய பூ ஆன்மார்த்தபூசைக்கு ஆகாது என்றும் சைவ சமய நெறியுரை கூறுகின்றது.

கீழ்ப்பெனல்

எடுத்துவைத்தே அலர்ந்தமலர், பழம்பூக்கள், மற்ற

எருக்கிலைஆ மணக்கிலையி னிற்பொதிந்த பூக்கள்,

உடுத்தபுடை வையிற்கரத்தின் அமைத்தநறும் பூக்கள்,

உதிர்த்திடுபூ அரையின்கீழ் உற்றவிரைப் பூக்கள்,

அடுத்தபுழக் கடிஎச்சம் சிலந்திமயி ருறுதல்,

அங்கையில்வைத் தங்கைகுவித் திடுதல் கங்குல்தனிலே

எடுத்தமலர், நீர்அமிழ்த்தல், புறங்காட்டி லெய்தல்,

எச்சில், குளி யாதெடுத்தல் இழிபெனும்ஆ கமமே.

13

எடுத்துவைத்த பின் மலர்ந்த மலர்களும், பழையவான மலர்களும், எருக்கிலை, ஆமணக்கிலை என்பனவற்றில் வைக்கப்பட்ட மலர்களும், உடுத்த புடவையிற் கொணரும் மலர்களும், கையிலே கொணரும் மலர்களும், மரத்திலிருந்து தாமே உதிர்த்த மலர்களும், பூ எடுப்பவர் அரையின் கீழ்ப் பிடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட மலர்களும், புழுக்கடி, எச்சம், சிலந்திவலை, தலைமயிர் இவற்றோடு கூடிய மலர்களும், கையில் வைத்துக் கையால் முடிக்க கொணரும் மலர்களும், இரவில் எடுத்த மலர்களும், நீரோட்டத்தில் அகப்பட்டு அமிழ்ந்திய மலர்களும், சுகாகாட்டில்

மலர்ந்த மலர்களும், எச்சில்பட்ட மலர்களும், குளியாதும்
(அனுட்டானம் பண்ணாதும்) எடுத்த பூக்களும் பூசைக்கு உத
வாதன ஆகமங்கள் கூறும்.

வார புட்பம்

பங்கயம் மலர்ந்த வெள்ளாம்பல், பாசடைச்
செங்கழுநீர் மலர்கரசு செம்மலர்,
தங்கிய குவலயம் ததைவெண் டாமரை,
மங்கைகேள் நீலம்ஏழ் வார புட்பமே.

14

தாமரை ; வெள்ளாம்பல் ; செங்கழுநீர் ; தகரசு செம்
மலர் ; நெய்தல் ; வெண்டாமரை ; நீலோற்பலம் என்னும் ஏழு
மலர்கள் முறையே ஞாயிறு முதலிய ஏழு கிழமைகளில் இறைவ
னைப் பூசித்தற்குச் சிறப்புடையனவாம். தகரம் ஒருவகைச்
செடி. இது கையாந்தகரை இனத்தைச் சேர்ந்தது என்பர்.

வார பத்திரம்

சூரியன் வில்வமே; துளசி திங்களே
ஆரலில் விலாஇலை; அறிவன் மாதுளை ;
வேரிநா யுருவிபொன்; வெள்ளி நாவலே ;
காரியாஞ் சனியினில் விண்டு காந்தியே.

15

வில்வம், துளசி, விளாத்தி, மாதுளை, நாயுருவி, நாவல்,
விஷ்ணுகாந்தி என்னும் ஏழு இலைகளும் முறையே ஞாயிறு முத
லாய ஏழு கிழமைகளில் இறைவனைப் பூசித்தற்கு உரிய பத்தி
ரங்களாம்.

பஞ்ச வில்வம்

மெச்சியே அடியவர் வியந்து சாத்திடும்
நொச்சியே, நறுவிளா, நுவன்ற கூவிளம்
வைச்சிடுங் கிளுவையே, மாவிவிங்கையின
பச்சிலையென்றிவை பஞ்ச வில்வமே.

16

அடியவர்கள் வில்வத்தோடொப்ப மதித்துச் சாத்தும் பஞ்ச வில்வங்களாவன : நொச்சி, விளாத்தி, வில்வம், கிளுவை, மாவிலிங்கை என்பனவாம்.

காலையிற் சாத்தும் அட்ட புட்பம்

வம்பவிழ் அலரி, நாயுருவி, மல்லிகை,
வெம்பிய எருக்குடன், வில்வம், வெண்மலர்
நம்பிய வடுக்கலர், நந்திநாண்மலர்
அம்புயம் காலையில் அட்ட புட்பமே.

17.

அலரி, நாயுருவி, மல்லிகை, வெள்ளெருக்கு, வில்வம் ஏதேனும் ஒரு வெள்ளைப்பூ, வெள்ளை அடுக்கலரிப்பூ, நந்தியா வர்த்தம் என்பன காலை வழிபாட்டுக்குரிய அட்ட புட்பங்களாம். (எட்டு மலர்களாம்).

உச்சியிற் சாத்தும் அட்ட புட்பம்

போதவிழ்பொன்னூ மத்தை, புலிநகக் கொன்றை, வெள்ளைப், பாதிரி, வன்னி, செய்ய வழுதுணை, படர்மந் தாரை, பேதமாய் மலரும் வெள்ளைக் காக்கொன்றை, பெரிய தும்பை ஓதியவிவைக ளெட்டும் உச்சியில் அட்டபுட்பம்.

18.

பொன்னூமத்தை (மஞ்சள் நிற ஊமத்தைப் பூ), புலி நகக் கொன்றை, வெண்பாதிரி, வன்னி செங்கத்தரி, மரமந்தாரை, வெண்காக்கணம், தும்பை என்பன உச்சிக் காலத்தில் அட்ட புட்பங்களாகச் சாத்தத்தக்கன.

அந்தி அர்த்தயாமம் அபராணங்களிற்

சாத்தும் அட்ட புட்பம்

வந்தமல் லிகைமிரண்டு, மகிழ்தரு மல்லிகைப்பூக்
கொந்துவேர், சண்பகப்பூச் சிறியசண்பகம் கொழுந்து
சிந்தைகூர் அட்ட புட்பம் சிவன்முடிக்கேறும் போழ்தில்
அந்தியோ டர்த்தயாமம் அபராணந் தனிலு மாமே.

19.

மல்லிகை, காட்டு மல்லிகை, மகிழ், பவள மல்லிகை,
வெட்டிவேர், சண்பகம், சிறுசண்பகம், மருக்கொழுந்து என்பன
அந்தி, அர்த்தயாமம், அபராணம் என்னுங் காலங்கட்குரிய அட்ட
புட்பங்களாம்.

புலரி முதலிய காலம் எல்லாவற்றிற்கும்

உரிய அட்ட புட்பம்

இலகிய புண்ணெவெள் ளெருக்குச் சண்பகம்,
நிலவிய வலம்புரி, நீலம், பாதிரி
அலரிசெந் தாமரை, அட்ட புட்பமாம்,
புலரியம் போதொடெப் பொழுதும் சாத்தலாம்.

20

காலை முதலிய எல்லாக் காலங்கட்குமுரிய அட்டபுட்
பங்கள் புண்ணை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம்,
நீலோற்பலம் பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை என்பனவாம்.

மாத புட்பம்

மெத்திய பலாசு புண்ணை, வெள்ளெருக் கலரிப் போது,
கொத்தலர் சண்பகப்பூக் கொன்றையே தும்பை செய்ய
கத்தரி, பட்டி கஞ்சம் காவிமல்லிகை ஈராறும்
சித்திரை முதலாக் கொள்க திறந்திருய் மாத புட்பம்.

21.

முருக்கு ; புன்னை ; வெள்ளெருக்கு ; அலரி ; சண்பகம் ; கொன்றை ; தும்பை ; கத்தரி ; பட்டி ; தாமரை ; செங்கழுநீர், மல்லிகை என்னும் பன்னிரண்டு மலர்கள் முறையே சித்திரை முதலான பன்னிரண்டு மாதங்களில் பூசைக்கு விசேட உரிமை உடையன. மாதம் எனப் பொதுவாகக் கூறினாலும் அது அந்த மாதப் பெளர்ணமியை விசேடமாகக் குறிக்கும் என்பர்.

மாத அபிடேகம்

கொழுந்து, சந்தனம் கூறிய முப்பழம்
 அழுந்து பால், சர்க்கரை, பணி யாரமே,
 தழைந்த அன்னம், தழல், நெய் ஒழுகுதேன்,
 விழைந்த நெய்பொதி கம்பளம், வெண்டயிர். 22

நன்கு அரைக்கப்பட்ட சந்தனம் ; மாம்பழம் ; பலாப்பழம் ; வாழைப்பழம் ; பால்; சர்க்கரை ; பணியாரம், அன்னம் ; நெய், தேன் ; நெய் பொதிகம்பளம் ; வெண்டயிர் என்னும் பன்னிரண்டும் முறையே சித்திரை முதலிய பன்னிரண்டு மாதங்களில் அபிடேகம் செய்தற்குரிய விசேட பொருள்களாம்.

சித்திரை மருக்கொழுந்து ; வைகாசி சந்தனம் ; ஆனி முப்பழம் ; ஆடி பால் ; ஆவணி சர்க்கரை ; புரட்டாதி பணியாரம் என்னும் அப்ப வகை ; ஐப்பசி அன்னம் ; கார்த்திகை தழல் (விளக்கொளி); மார்கழி நெய்; தை தேன் மாசி நெய்பொதிகம்பளம் (நெய்தோய்த்த கம்பளம்); பங்குனி தயிர் ; எனவும் ஆடி சர்க்கரை ; ஆவணி அதிரசம் முதலிய அப்ப வகை ; புரட்டாசி பால் எனவும் கொள்வாரும் உளர். (இச்செய்யுளின் பொருள் சகலாகம பண்டிதர்களாயுள்ளோர்க்கே சந்தேக விபரீதமறத் தெளிவாகும்.)

கேதார நாதருக்குரிய பத்திர புட்பம்

வில்வம்மருச் சூதம்மத்தம், மாதுளையே, நொச்சி

மேவியமுள் எலிந்தை, நறுங் கரந்தைசெழு வன்னி,
சொல்லியகத்தரி, நெல்லி, சண்பகபே, சாதி,

தும்பையொடு, மருது மாமந்தாரம் அலரி
எல்லவரும் புகழுமந்த விண்டு காந்தி

எழில்தே வதாருவுடன் எருக், கறுகென் றுரைக்கும்
நல்லனவாம் பத்திரங்கள் இருபத் தொன்றும்

நாடரிய கேதார நாதனுக்கர்ச் சனையே.

23

கேதார நாதருக்குரிய பத்திர புட்பங்கள், வில்வம், மருக் கொழுந்து, மாவிலை, ஊமத்தை, மாதுளையிலை, நொச்சி யிலை, இலந்தையிலை, திருநீற்றுப்பச்சை, வன்னியிலை, கத்த ரிப்பு, நெல்லிப்பு, சண்பகப்பு, மல்லிகைப்பு, தும்பைப்பு, மரு தம்பு, மந்தாரைப்பு, அலரிப்பு, விஷ்ணுகாந்திப்பு, தேவதாருப் பு, எருக்கம்பு, அறுகம்புல் என்னும் 21 பத்திர புட்பங்களும் கேதாரநாதரைப் பூசிப்பதற்கு உரியனவாம்.

திருக்கேதாரம் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர் என்பது மட்டுமன்றி கேதார விரத காலத்தில் பூசிக்கும் போதும் சிவபெருமானுக்குக் கேதாரநாதர் என்னும் பெயர் சிறப்பானதாகும்.

கேதார விரதமாவது புரட்டாதி மாதச் சுக்கில பட்ச அட் டமி முதல் 21 நாட்களுக்குச் சிவபெருமானைக் குறித்து அனுட் டிக்கும் விரதமாகும்.

வீநாயக சகூர்த்திக்குரிய பத்திர புட்பம்

மேதகுமா சிப்பச்சை, நறுங்கையாந் தகரை

வில்வமுடன் ஊமத்தை, நொச்சி, நாயுருவி
ஏதமில்கத்தரி, வன்னி, அலரி, காட் டாத்தி,

எருக்கு, மருதுடன், மால்பே ரியம்புகாந்தி,
 மாதுளையே, உயர்தேவ தாரு, மரு நெல்லி,
 மன்னுசிறு சண்பகமே, செந்தளி, பாதிரியே,
 ஓதரிய அறுகிவைஓ ரிருபத் தொன்றும்
 உயர்விநாயகசதுர்த்திக் குரைத்திடுபத் திரமே. 24.

விநாயக சதுர்த்திக்குரிய பத்திர புட்பங்களாவன:
 மாசிப்பச்சை, கையாந்தகரை, வில்வம், ஊமத்தை, நொச்சி,
 நாயுருவி, வன்னி ஆகிய பத்திரங்களும் அலரி, கத்தரி, ஆத்தி,
 எருக்கு, மருது, விஷ்ணுகாந்தி, மாதுளை, தேவதாரு, மருக்
 கொழுந்து, நெல்லி, சிறுசண்பகம் கெந்தளி, பாதிரி ஆகிய மலர்
 களும் அறுகம்புல்லும் அகிய இருபத்தொன்றும் விநாயக சதுர்த்தி
 விரத காலத்தில் விசேடமாகச் சாத்திப் பூசித்தற்கு உரியனவாம்.

புட்பம் சாத்தும் முறைமை

முறையறும் அட்ட புட்ப முதலிய சாத்தும் போதில்
 இறைவனுக் கொருபூவேனும் எண்ணினிற் குறைய லாகா,
 நிறைவுறப் புனைதல் வேண்டும் நீள்மலர் கிடையா தாகில்
 குறைவறச் சொன்ன புட்பம் கூட்டியும்கொள்ள லாமே. 25

அட்டபுட்பம், இருபத்தொரு பத்திர புட்பங்கள் என்று
 கணக்கு வைத்து மலர்களை இறைவனுக்குச் சாத்தும் போது,
 மலர்கள் குறிப்பிடப்பட்ட எண்ணில் ஒன்றேனும் குறையலாகாது.
 சொல்லப்பட்ட மலர்களுட் சில கிடைக்காவிடில் கிடைக்காத மல
 ருக்குப் பதிலாக பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மலரை வைத்துக்
 கொள்ளலாம்.

நூற்றெட்டு, ஆயிரத்தெட்டு என மந்திரங்களில் எண்
 ணிக்கை வைத்து அர்ச்சனை செய்யும் காலங்களில், மலர்களும்

மந்திரங்களும் எண்ணிக்கை வரையறையில் வேறுபடாது ஒத்திருத்தல் வேண்டும் என்பது ஈண்டு கவனத்திற் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது.

சுவர்ண புஷ்பமாவது ஒரு கர்ஷமாகிலும் பதினொரு உளுந்தளவாகிலும் எடையுடைய சுவர்ணத்தால் செய்யப்படுவது. கர்ஷம் என்றால் என்பது குன்றிமணி எடை. இவ்விதம் போதிய நிறையும் முறையும் கவனித்துச் செய்யப்படும் சுவர்ண புஷ்பம் சிவபெருமானுக்கு மிக மிகப் பிரீதியைக் கொடுக்கும். செவ்வரத்தை மலர் ஒன்றுக்கு இரண்டு சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும் சிறு சண்பகம், மல்லிகை ஐந்து சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும் ஜாதி மல்லிகை முல்லை மலர் ஒவ்வொன்று ஆறு சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும் செந்தாமரை மலர் ஏழு சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும் அசோகமலர் பத்து சுவர்ண புஷ்பங்கட்கும் நூற்றிதழ்த்தாமரை எண்ணாயிரம் சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும், வெள்ளெருக்கு மூவாயிரம் சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும், ஊமத்தை ஐயாயிரம் சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும், வில்வத்தளம் இலட்சம் சுவர்ண புஷ்பங்களுக்கும் சமானம் ... (சிவமகா புராணம்). செவ்வரத்தை முதல் வில்வம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்திர புஷ்பங்களின் மகிமையை உணர்தற்குச் சிவமகா புராண வாக்கியம் பெரிதும் உதவுகின்றது. செவ்வரத்தை முதலிய பத்திரபுட்பங்கள் சிவ தீட்சை பெற்றிருத்தல் முதலிய பூ எடுக்கும் தகுதிகள் உள்ளோர் முறைப்படி தகுதியான இடங்களில் இருக்கும் மலர்களை எடுத்து இறைவனுக்குச் சாத்தினாற்றான் மலர் சாத்தி வழிபடுதல் லால் கிடைத்தக்க பயன்கள் கிடைக்கும் என்பதையும் சிவதீட்சை பெறாமலும், மது, மாமிசம் புசிப்பவர்களாக உள்ளவர்கள் ஆக மக் கருத்துக்கள் அறியாமலும் பக்தி சிரத்தை இல்லாமலும் கூலிப்பணத்தையே கருதியும் எடுத்துக் கொடுக்கும் மலர்கள் பூசை முதலிய தெய்வ காரியங்கள் யாவற்றுக்கும் அருகதை அற்றன என்பதைப் பூசகர்களும் ஆலய நிர்வாகியர்களும் ஆலயங்களில் திருவிழா முதலிய உபயங்கள் செய்வோரும் கருத்திற் கொள்ளல் அவசியம்.

கிதுவுமது

நறைமலர்ப் பொகுட்டுநன் னாளம் போக்கியே
குறையறக குற்றமாம்; குறைப டாவகை
நிறைவுறச் சாத்துக; நீரின் போதெலாம்
புறஇதழ் போக்கினும் புனித மென்பவே.

26

மலர்களின் நடுவில் உள்ள “கேசரம்” “உளை” என்னும் (குஞ்சம் போன்ற) பகுதிகளைத் தவிர்த்துச் சாத்துதல் குற்றமாம். இக் குற்றம் ஏற்படாதபடி உறுப்புக்கள் குறையாத மலர்களுடைய இறைவனுக்குச் சாத்துக. நீர்ப்பூக்களுக்குக் கவசம் போல், மூடியுள்ள புற இதழ்களை நீக்கினாலும் அம்மலர்கள் குற்றமற்றன. பூசனைக்கு உரிமையுடையனவாயே இருக்கும்.

நீலநிறப் பூக்களின் புற இதழ்களை நீக்குதலும் குற்றமின்று என்றமையால் நீக்காமலும் பூசிக்கலாம் என்பதும் நீர்ப்பூ அல்லாதவற்றுக்குப் புற இதழ் நீக்கல் குற்றமாம் என்பதும் பாலின் குறிப்புப் பொருளாயுள்ளன.

இன்ன மலர் இன்ன தேவர்க்காமெனல்

வில்வமுடன் கொன்றைமலர் சங்கரற்கு நேயம்;
வேழமுகற் கறுகு; வெட்சி, கடம்புவிசா கனுக்காம்;
குல்லைநெடு மாலவற்காம்; மலைமகட்கு நீலம்;
கோகனதம் சூரியற்குத்; திருமகட்கு நெய்தல்;
வல்லகலை மடந்தைக்கு வெண்கமலம் நேயம்;
வருங்கொடிய கடவுளார்க்குச் செம்மலர்கள் நேயம்;
அல்லிமலர் கருங்குவளை அனைவருக்கும் நேயம்;
அம்மலரே எம்மலர்க்கும் அதிகம்என உரைப்பார்.

27.

வில்வமிலையும் கொன்றைப்பூவும் சிவபெருமானுக்கும், அறுகம்புல் விநாயகருக்கும், வெட்சிப்பூவும் கடப்பம் பூவும் முருகனுக்கும், துளசி திருமாலுக்கும், நீலோற்பலம் உமாதேவியாருக்கும், செந்தாமரைப்பூ சூரியனுக்கும், நெய்தல் மகாலக்குமிக்கும், வெண்டாமரைப்பூ கலைமகளுக்கும் மிக்க விருப்பத்தைத்தரும். அச்சத்தை உண்டுபண்ணும் தெய்வங்கட்கு சிவப்புநிற மலர்கள் விசேடம். நெய்தற் பூவும், நீலோற்பலப் பூவும் எல்லாத் தேவர்கட்கும் உவப்பானவை. எல்லா மலர்களிலும் மேம்பாடுடையனவுமாம்.

கின்ன மலர் கின்ன தேவர்க்கு ஆகாதெனல்

தும்பை மறையோர் தமக்காகா ; தூர்க்கைக்கறுகம் புல்லாகா;
வெம்பு கதிர்வா வைன்றனக்கு வில்வம் ஆகா விநாயகற்கு
வம்பார் துளபம் தானாகா; வருகன் றனக்கு வலம் புரியும்
அம்பை தனக்கு நெல்லியும் இங்காகா என்பர் அறிந்தாரே. 28

தும்பை அந்தணர்க்காகாது. தூர்க்கைக்கு அறுகு ஆகாது. சூரியனுக்கு வில்வமாகாது. விநாயகருக்கு துளசி ஆகாது. வயிரவருக்கு நந்தியாவர்த்தம் ஆகாது. உமையம்மைக்கு நெல்லி ஆகாது. ஆதலால் அவ்வத் தேவர்க்கு விலக்கப்பட்ட மலர்களை விலக்கிப் பூசித்தல் வேண்டும்.

விஷ்ணுவுக்கு ஆகும் மலர்கள்

மாதவி குருந்து வாகை மதயாணி கருங்காக் கொன்றை
சீதள முருக்குச் செம்பட்டலரியே செம்பரத்தை
கேதகை கருந்துழாய்செந் திலகமும் கேசவற்காம்
நாதனுக் காகா இந்த நறுமலர் அலகைக்காமே. 29.

குருக்கத்தி, குருந்து, வாகை, மதயாணி, கருங்காக்கணம், குருக்கு, செம்பட்டி, அலரி, செம்பரத்தை, தாழை, கருந்துளசி, செந்திலகம் என்பன திருமாலுக்கு மிக உகப்பான பத்திர புட்பங்களாம். இவை சிவபெருமானுக்கு ஆகா. ஆனால் பேய் முதலியவற்றுக்கு உரியனவாகும்.

திரிகால நிண்ணயம்

காலை யானது தாமத காலமே;
ஏலும் உச்சி இராசத காலமே;
மாலை நேரமும் வாழ்த்திடும் யாமமும்
சாலும் வைகறைக் காலமும் சாத்திகம். 30

இறைவனைப் பூசித்தற்குரிய காலங்களில் காலைநேரம் தாமத காலம் எனவும், உச்சிக் காலம் இராசத காலம் எனவும், மாலை அர்த்தயாமம், வைகறை என்னும் மூன்று காலங்களும் சாத்வீக காலம் எனவும் கொள்ளப்படும்.

தமோகால மலர்

போது னோதிய பொன்னிறப் பூவடன்,
சாதி நீலம் தவிர்ந்த கரியபூ
மாது கேளிவை தாமத மாமலர்;
ஓது காலையிற் சாத்துதல் உத்தமம். 31.

மஞ்சள் நிறப் பூக்களும் நீலோற்பலம் தவிர்ந்த நீல நிறப் பூக்களும் தாமத காலமான காலை நேரப் பூசைக்கு உபயோகித்தல் சிறப்பு.

இராசத கால மலர்

செய்யதா மரைய லாக, செங்கழு நீர்பொன் மத்தை,
செய்யமந் தாரை, செய்ய வழுதுணை, செய்ய பட்டி,
செய்யபா திரியே, செய்ய புலிநகக் கொன்றை உச்சிக்
கெய்திரா சதப்பூ வாகும்; எழுந்தபட்டலரிப் பூவும். 32.

செந்தாமரை, முருக்கு, செங்கழுநீர், பொன்னாமத்தை, சிவப்பு மந்தாரை, சிவப்புக் கத்தரி, சிவப்புப் பட்டி, செம்பாதிரி, சிவப்புப் புலிநகக் கொன்றை, பட்டலரி என்னும் பூக்கள் இராசத காலமான உச்சிக் காலத்துக்குரியன.

சாத்துவிக கால மலர்

வெள்ளைமந் தாரை, பிச்சி, வலம்புரி வெண்காக் கொன்றை,

வெள்ளைஅம்புயம், எருக்கு, மல்லிகை, வெள்ளி லோத்தி,

வெள்ளலரி மின்பூத், தாளி, மிளிர்புன்னை, மகிழ்செவ்வந்தி,

தள்ளருந் தும்பை, சாதி சாத்திக மலர்க ளாமே.

33

வெள்ளை மந்தாரை, பிச்சி, நந்தியாவர்த்தம், வெண்காக் கணம், வெண்தாமரை, வெள்ளெருக்கு, மல்லிகை, வெள்ளோத்தி வெள்ளையலரி, சுதாளி, புன்னை, மகிழ், வெள்ளைச் செவ்வந்தி தும்பை, ஜாதிமல்லிகை என்பனவற்றின் பூக்கள் வைகறை மாலை, அர்த்தயாமம் ஆகிய காலங்களில் பூசைக்குச் சிறப்பா னவை.

எல்லா மலரும் ஆம் எனல்

கூறும் பூவிங் கிதுவென்று குறிப்பா ருளரோ குவலயத்தில்

நாறும் பூவும் தேவருக்காம்; நாறாப் பூவும் தேவருக்காம்;

தேறும் பூவை ஆகமத்திற் கரைகண் டவராள்! சிவன் முடிமேல்

ஏறும் பூவாய் வனத்தி லுள்ள எல்லாப் பூவும் பயன்படுமால். 34

பூசைக்குரிய பூக்கள் இவைமட்டுந்தான். பிற ஆகா என வரையறுத்துக் கூறவல்லவர் உலகில் உளரோ? இப் பூமியில் கிடைக்கக்கூடிய வாசனை உடைய மலர்களும் வாசனையற்ற மலர்களும் தெய்வ ஆராதனையில் உபயோகிக்கலாம். மலர்களின் நியதி பற்றி ஆகமங்களிலே சொன்னவற்றை முற்றும் உணர்ந்தவர்கள் இவ்வுலகில் ஒருவரும் இல்லையாதலால் காடு

களிலும், நந்தவனங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா மலர்களும் சிவபெருமானின் திருமுடியில் சாத்தக்கூடிய மலர்களேயாம்.

சிவபூசை செய்தவைகள்

குதிரை, சிலந்தி, கழுகும்பு, குரங்கு, நரி, ஈ, ஏறும்பு,

சிதல்,

மதுவண், டலவண், கரிஅரிஆ, மஞ்சை, எகினம், புறா,

ஆந்தை,

ததியெண்(கு) ஆமை, முயல், கோம்பி, தத்தை, கேழல்.

அருச்சிப்ப,

விதியும் விலக்கும் கடந்தாற்கு விதியால் ஒன்றை

விதிப்பாரா! 35.

குதிரை, சிலந்தி, கழுகு, உடும்பு, குரங்கு, நரி, ஈ, ஏறும்பு, கறையான், தேனீ, நண்டு, யானை, சிங்கம், மயில், அன்னம், புறா, ஆந்தை, கரடி, ஆமை, முயல், பச்சோந்தி, கிளி, பன்றி முதலிய பிராணிகளெல்லாம் சிவபிரானைப் பூசித்து மேன்மையடைந்துள்ளன எனச் சிவபுராணங்களும் தல புராணங்களும் கூறுவதால், ஆகம விதி விலக்குகளை அறியமாட்டாத பிராணிகளுக்கெல்லாம் அருள் புரியும் இயல்புடையவரும் விதி விலக்குகட்கு அப்பாற்பட்டவருமான சிவபெருமானுக்கு உரியது இதுதான் என ஒன்றை விதிப்பவர் உலகில் எவருமில்லையாம்.

வேடவடிவாய்ப் புலைச்சிறிதும் வில்வம் புனைந்து சண்டாள

வேடம் சுமந்து சோமாசி வேள்வி யகத்து விடக்கேந்து

வேடன் சுட்ட சுடுகாட்டு வெந்த சாம்பல் மிசைந்தார்க்கும்

வேடன் எச்சில் நுகர்ந்தார்க்கும் விதியால் ஒன்றை விதிப்பாரா! 36

வேடவடிவினையுடைய புலைப்பெண் கொடுத்த வில்வத்தை அணிந்தவரும் சோமாசி மாறநாயனாருடைய வேள்விக்குச் சண்டாள வடிவத்துடன் கட்டுடமும் சுமந்து சென்றவரும்,

ஒருவேடன் சுடுகாட்டுச் சாம்பரை நிவேதனமாகப் படைக்க அதை ஏற்றுக் கொண்டவரும், வேடனாகிய கண்ணப்பரின் எச்சிலை விரும்பி உண்டவரும் ஆன சிவபெருமானுக்கு உரியது இது என்றும் உதவாதது இது என்றும் நியமிப்பார் யார் தானுண்டு? ஒருவருமில்லை. ஆதலால் சிவபெருமானைப் பூசிப்பவர், வணங்குபவரிடத்து அன்பு ஒன்றே இருக்கவேண்டும் என்பது இப்பாடலுக்குரிய வரலாறுகளால் அறியவருகின்றது.

குன்று, மரம்புல் இவைமுதலாக் கோம்பி, உடும்பு தாமுதலா அன்றில், கழு(கு) ஆந்தைகள் முதலா அரவு, சிறுதேள்

இவைமுதலாப்

பன்றிகரடி, எலிமுதலாப் பரமற் குரிமைப் பயன்படலால்

இன்று முதலா நாயடியேன் எல்லாப் பிறப்பும் வேண்டுவனால். 37

மலை, மரம், புல், முதலியனவும் பச்சோந்தி, உடும்பு, நரி முதலியனவும் கிரௌஞ்சப் பட்சி, கழுகு, ஆந்தை முதலியனவும் பாம்பு, சிறுதேள் முதலியனவும் பன்றி, கரடி, எலி முதலியனவும் ஆகிய இவை எல்லாம் சிவபூசைக்கு ஒவ்வொரு விதத்தில் பயன்படுகின்றன. ஆதலால் இவ்வுண்மையறிந்த இன்றுமுதல் நாயடியேன் சிவபூசைக்குப் பயன்படுதற்காக எல்லாப் பிறப்புக்களையும் விரும்புகின்றேன்.

எல்லாப் பிறப்பும் வேண்டுவனால் என்பதற்கு எல்லாப் பிறப்புக்களையும் அடைய விரும்புகின்றேன் என்றும் எல்லாப் பிறப்புக்களையுமடைந்த உயிர்களை மட்டுமன்றி உடல்களையும் நேசிக்கின்றேன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

கின்னமலர் கின்ன பாவத்தை நீக்கும் எனல்

எள்ளுநெடும் பிரமகத்தி தன்னை நீக்கும்;

இதழிதா யரைக்கொன்ற ஏதம் நீக்கும்;

வெள்ளெருக்குப் பரதார வினைத ணிக்கும்;

வில்வமது பொய்யுரைத்த வெம்மை நீக்கும் ;
 கள்ளுணவு கோங்கம்பூப் புணைய நீக்கும் ;
 கத்தரியின் இலைபுணையக் குட்டம் நீக்கும்
 உள்ளியதெல் லாம்எய்தும்; வறுமை நீக்கும்
 ஒண்துழாய், மலர்களினும் உயர்ச்சி நானே.

38.

எள்ளுப் பூவினால் சிவனை அர்ச்சித்தால் பிரமகத்தி
 தோடம் நீங்கும். கொன்றைப் பூவால் பூசித்தால் தாயாரைக்
 கொன்ற பாவம் நீங்கும். வெள்ளெருக்கால் அர்ச்சித்தால் பிறன்
 மனைவியரை விரும்பிய பாவம் நீங்கும். வில்வத்தால் அர்ச்சித்
 தால் பொய்யாலுண்டாகும் கொடும்பாவம் நீங்கும். கள் குடித்த
 லால் வரும் கொடிய பாவம் கோங்க மலரால் அர்ச்சித்தால்
 நீங்கும். கத்தரி இலையாற் பூசித்தால் குட்ட நோயை நீக்கும்.
 வெண்துளசியால் அர்ச்சித்தால் எண்ணிய எண்ணங்களைக்
 கைகூடச் செய்யும்.

தும்பைமலர் கோகத்தி தோஷம் நீக்கும் ;
 சொன்னம் நயந்திடுகளவு பலாக நீக்கும் ;
 தம்பிதமை யனைக்கோறல் அறுகு நீக்கும் ;
 சாத்திடுஞ்சந் தனம்மகா துக்கம் நீக்கும் ;
 அம்புவியில் இலிங்கபின்னம் அசோகு நீக்கும் ;
 அடைந்தோர்தம் வறுமையெல்லாம் ஆண்பால்
 நீக்கும் ;
 வம்பவிழ்நெய் நெல்லியிவை உரோகம் நீக்கும் ;
 வள்ளீலோற் பலம்நீக்கும் வாக்குத் தோஷம்.

39.

தும்பை மலராலருச்சித்தல் பசுக்கொலைப் பாவத்தை
 நீக்கும், முருக்கம் பூவாலருச்சித்தல் பொற்களவினாலுண்டாகும்
 பாவத்தை நீக்கும். அறுகம் புல்லாலருச்சித்தல் தம்பி தமய
 னைக் கொன்ற பாவத்தை நீக்கும். சந்தன இலையாற் பூசித்தல்

தீராத துக்கங்களைத் தீர்க்கும். விங்கத்தில் ஏற்படும் கெடுதிகளை அசோகமலரால் அருச்சித்தல் நீக்கும். பாலபிஷேகம் செய்தல் வறுமையை நீக்கும். நெல்லிப்பத்திரத்தால் பூசித்தால் தீரா நோய்களைத் தீர்க்கும். நீலோற்பல மலரால் அருச்சித்தல் தீய வாக்கினால் ஏற்படும் தோஷங்களை நீக்கும்.

இன்னமலர் இன்னபோகத்தைத் தரும் எனல்

பாதிரிஅம் பிகைக்கணியின் இல்லாள் எய்தும்;

பலாசமலர் அருச்சிக்கப் பணிகள் உண்டாம்;

கேதகையின் மலர்சாத்தச் சிவிகை யெய்தும்;

கிளர்முல்லை மலர்சாத்தக் கவிதை உண்டாம்;

தாதுமா துளைசாத்தத் தனங்கள் எய்தும்;

தாமரையின் மலர்சாத்தப் பகைகள் நீங்கும்;

மேதகுநா ரத்தையிலை வியந்து சாத்தில்

விரைத் தகரைச் சாத்தியிடில் பசவுண்டாமே.

40.

உமாதேவியாருக்குப் பாதிரிப்பூச் சாத்தினால் நல்ல மனைவியை மணத்தல் உண்டாகும். முருக்கம் பூவால் அருச்சித்தால் நல்ல ஆபரணங்கள் கிடைக்கும். தாளம் பூவாற் பூசித்தல் சிவிகை கிடைக்கும். முல்லை மலராற் பூசித்தால் வெண்கொற்றக்குடை கிடைக்கும். மாதுளம்பூவால் அருச்சித்தால் செல்வங்கள் உண்டாகும். தாமரைப் பூவால் அம்பிகையைப் பூசித்தால் பகைகள் நீங்கும். நாரத்தையாலும் கையாந்தகரையாலும் பூசித்தால் பசுச்செல்வம் உண்டாகும்.

தேக்கமழும் எழுமிச்சைக்(கு) ஆடு பல்கும்;

செங்கழுநீர் மலர்சாத்தப் புரவி எய்தும்;

காக்கமழு மலர்சாத்தக் கமலை சேர்வாள்;

கல்லார மலர்சாத்தப் புதல்வர்ப் பேறாம்;

மாக்கமழும் நெய்தலுக்(கு) அர்த்தங்கள் உண்டாம்;

மதுஅபிடே கம்பண்ணிற் கீதம் உண்டாம் ;
பாக்கியங்கள் அத்தனையும் வேண்டும் என்னில்
பருமளமா மலர்அனைத்தும் பாப்பதிக்(கு)

அர்ச்சனையே 41.

எலுமிச்சைப் பத்திரத்தால் பூசித்தால் ஆடுகள் பெருகும்.
செங்கழுநீர் மலராலருச்சித்தால் குதிரை கிடைக்கும். காக்கண
வன் பூச்சாத்தினால் இலக்குமி கடாட்சம் உண்டாம். நீலோற் பல
மலர் சாத்தினால் நன்மக்கட்பேறு உண்டாம். நெய்தல் மலரால்
அருச்சித்தால் பலவிதச் செல்வங்களுமுண்டாகும். தேனால் அபி
சேகம் செய்தால் சங்கீதம் உண்டாகும். எல்லா நன்மைக
ளையும் அடைய விரும்பினால் பார்வதிதேவியை வாசனை
பொருந்திய எல்லா மலர்களாலும் அருச்சித்தல் வேண்டும்.

அரிசியோ டறுகு சாத்தல் அருக்கியம் பூவினாலே
பரிவுறக் கொடுத்தல் யாக புண்ணியம் பலவும் உண்டாம் ;
விரிமலர் நீலம்அத்த யாமத்தில் விசேட மாகும் ;
பரிமளந் தோய்த்தும் ஈசன் பதமலர் சாத்தலாமே.

42

அரிசியோடு அறுகம் புல்லையும் சேர்த்துச் சார்த்தினா
லும் பூவினாலே அருக்கியம் கொடுத்தாலும் யாகங்களைச்
செய்த பலன் உண்டாகும். நீரோற்பல மலரை அர்த்த யாமத்து
சிவபெருமானுக்குச் சாத்துதலும், வாசநீர் தோய்த்த மலரால்
அருச்சித்தலும் விசேடமான நன்மைகளைத் தரும்.

**சூரியனுக்கு வில்வமும், விநாயகருக்கு துளவமும்
ஆகாமைக்குக் காரணம்**

சூரியன் தினத்தில் ஈசன் குடலால் சூரியற்கு
நேரிய வில்வம் ஆகாவாயின நிருமலருக்கு
நாரிதன் கொங்கையே போல் நயத்ததால் துளபந்தன்னைச்
சீரிய முன்னோன் வேண்டான் சிவன் சொல்லக்கேட்டு.

43

வாரபுட்பத்தில் ஞாயிறன்று வில்வம் சிவபெருமானுக்கு உரியது என்றபடியால் சிவபெருமானை வில்வத்தாற் பூசித்தலையன்றிச் சூரியன் தன்னை வில்வத்தாற் பூசித்தலை விரும்புவதில்லை. திருமால் தன் தேவியின் மார்பினை விரும்புதல் போலத் துளசியை விரும்புகின்றார் எனச் சிவபெருமான் சொல்லக் கேட்ட விநாயகர் துளசியை வெறுத்துவிட்டார்.

செவ்வந்தி மலர்

சாரமா முனிவன் அன்று சாத்துசெவ் வந்திப் பூவை
வாரமா னுடனே சூட மணமாரி உறையூர்ப்பெய்தச்
சேரமான் பரவலான செம்பியன் பட்ட தன்மை
யோரமா உரைக்கற்பாலர் அரனசிராப் பள்ளி தன்னில்

44

சாரமா முனிவர் என்பவர் அன்றொருநாள் திருச்சிராப்பள்ளியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானுக்குச் சாத்திய செவ்வந்திப் பூவை ஒரு மனிதன் விரும்பி எடுத்து அணிந்ததால் அந்நாட்டுத் தலைநகரமுள்ள உறையூரெங்கும் மண்மாரி பெய்தது; அன்றியும் அந்நாட்டரசனான சோழ மன்னனும் இறந்தான். சோழநாடு சேரனுக்கு உரிமைப்பட்டது. இச்செய்தியால் சிவபெருமானுக்குச் செவ்வந்திப்பூ மிகவும் பிரீதியானதென்று அழகாகச் சிராப்பள்ளி ஊரவர் கூறுவர். சிவார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட பொருளைக் கவர்தலால் நாட்டுக்கும் அரசனுக்கும் கேடாகும் என்பதையும் புலப்படுத்துகின்றது.

தாமழ்பூ

திருமுடி கண்டெனென்று திசைமுகன் பொய்யுரைப்ப
இருமடி கரியா நிற்ப இருவர்க்கும் சாபம் எய்த
வருமடி யவர்கள் கைதை மலர்சிவன் முடியிற் சாத்தார்
பெருமுடி வரினும் பொய்ச்சொற் பிதற்றிடா பெரியேராவார்.

45

சிவபிரானின் முடியைக் கண்டேன் என்று பிரமன் பொய் சொல்லும்போது தாழம்பூவும் பிரமனுக்குச் சாட்சியாக நின்றது அதனால் பிரமனுக்கும் தாழம்பூவுக்கும் சாபம் ஏற்பட்டது. தாழம்பூ சாபம் பெற்றதினால் அன்பர்கள் சிவபூசைக்குத் தாழம்பூ அருகதை அற்றது என விலக்குவர். மிக்க வறுமையோ துன்பமோ ஏற்பட்டாலும் பெருந்தன்மையுடைய பெரியோர் பொய் சொல்லார்.

நந்தவனம் வைத்ததினாற் சீவத்துரோகம் தீர்ந்தமை

அந்தணன் ஆலயத்தில் அரன் பூசைக் கேறும்

அரம்பைநறுங் கனிவாங்கித் திவசஞ் செய்ய

வந்தபெரும் பாவத்தால் நரகம் எய்த

மறலியுடன் மாலயனும் அறியோம் ஐயா

இந்தநர கிவன் எய்தும் காலம் என்ன

இவன் கிளையில் ஒருவரும்அங் கின்மை யாலே

நந்தவனம் முனிஇயற்றி நறும்பூச் சாத்த

நான்மறையோன் அம்மலரால் நரகந் தீர்ந்தான்.

46

ஓர் அந்தணன் ஆலயத்திலுள்ளதும் சிவபூசைக்கு உரிய துமான வாழைப்பழத்தைப் பிடுங்கித் திவசம் செய்தான். சிவத் திரவியங் கவர்ந்த பாவத்தால் அவன் நரகத்தை அடைந்தான். யமனும் திருமாலும் பிரமனும் இவன் எப்போது நரகை அடைந்தான் எப்போது நரகை நீங்குவான் என்பதை அறியோம் என்றனர். சந்ததி விருத்திக்கு ஆதாரமான திவசத்திற்குச் சிவ சொத்தை உபயோகித்தபடியால் அப்பிராமணனின் வம்சமும் அழிந்தது. இப் பிராமணனுக்கிரங்கி ஒரு முனிவன் முறைப்படி நந்தவனம் வைத்து மலர் கொய்து சிவபெருமானுக்குச் சாத்தி அருச்சிக்க அப்பிராமணன் நரகத்திலிருந்து விடுபட்டு நன்மை யுற்றான்.

வியாக்கிரபாதர் முதலியோர் புவால்

அருச்சித்த முறைமை

சிறையளி புகுதா முன்னம் சிறுகாலை எழுந் திருந்து
பொறைமரம் வழக்கா தேறப் புலநகம் பெற்றும் அந்த
நறைமலர்ப் பழுதுபார்க்க நகநறுங்தொறுங் கண்படைத்தும்
குறைவறப் புரிந்தான் பூசை குயவரிப் பதத் தினானே. 47.

வியாக்கிரபாதர் என்னும் முனிவர் ஆகம முறைப்படி மலர்
கொய்து பூசித்தலையே பெரும் பேறாகக் கருதி வண்டுகள்
மொய்க்காமலும் பிற பழுதுகள் இல்லாமலும் மரங்கள் வழக்கா
மல் ஏறியும் பூ எடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் கால்களிற் புலி
நகங்களும் கைகளில் புலி நகத்தோடு கண்களும் சிவனருளாற்
பெற்றுக்குறைவற மலர்களை எடுத்துப் பூசித்துச் சிவபெருமா
னின் அருள்பெற்று மகிழ்ந்தார்.

கங்கையில் மிதந்த பூவைக் கழுவினே அருச்சித்தோனும்
வெங்கலின் மலரிட் டோனும்; விழிமலர் சாத்தி னோனும்
மங்கையர் முலைமேற் கிள்ளித் தாம்பூலம் வைத்தோன் றானும்
சங்கரற்குகந்த அன்பால் தலையினால் சாத்தி னோனும் 48

கங்கையில் மிதந்து வந்த மலர்களை நிர்மாலியமன்று
என்று கழுவி அருச்சித்த உபமன்யு முனிவரும் கல்லையே (மலர்
போல) எறிந்து வழிபட்ட சாக்கிய நாயனாரும் தன் கண்ணையே
மலராகக் கொண்டு அருச்சித்த திருமாலும் தான் விரும்பிய
பெண்ணின் மார்பினை சிவலிங்கமாகப் பாவித்துத் தாம்பூலம்
வைத்துப் பூசித்த ஒருவரும் மலர்கள் தவறாது தலையில் வைத்
துப் பூசித்த தலைமயிரால் பாதுகாத்துக்கொணர்ந்த மலர்களைச்
சாத்திய கண்ணப்ப நாயனாரும் தமது பக்தி சிரத்தையே பெருங்
காரணமாகச் சிவனருள் பெற்றுள்ளார்கள். ஆதலால் வழிபாட்
டின் பொருட்டுப் பத்திரபுட்பமெடுப்பவர்களும் பத்திரபுட்பங்க
ளால் அருச்சிப்பவர்களும் பக்திசிரத்தையுடனேயே இக் கைங்
கரியங் களைச் செய்தல் அவசியம்.

நினைவு வேறாதல் ஆகாதெனல்

கொந்தலர் கொய்யும் போது கூர்விழி மைய லாலே
பைந்தொடி மயவார் தம்மைப் பார்த்தலால் கைலை வெற்பில்
சுந்தரன் பட்ட காதை அறிதிறே துணர்மென்போதால்
அந்தணர் கீழ்க ளாவார். கீழ்கள் அந் தணர்க ளாவார். 49.

சிவபெருமானுக்குச் சமீபத்திலிருக்கும் பெரும்பதவியை உடைய சுந்தரர் மலர் கொய்யும் போது அழகிய பெண்களை இச்சித்துப் பார்த்த குற்றத்தால் பூமியிலே சாதாரண மனிதனாகப் பிறக்கும் நிலை ஏற்பட்டதை அறிந்தவர்களாக எல்லோருமிருப்பதால் மலர் கொய்தல், பூசித்தல் ஆகிய வேலைகளில் பிற எண்ணங்களைவிட்டு சிவத்தியானத்துடன் இருக்க வேண்டும். நந்தவனம் வைத்தல், அதற்குதவல், பூ எடுத்துக் கொடுத்தல், பூசித்தல், பூசிப்பித்தல் ஆகிய கருமங்களின் போது தவறு செய்தலினால் அந்தணர் கீழ்மக்களாகின்றனர். இக்காரியங்களின் போது சிரத்தையும் தூய்மையும் உடையவராகச் செய்தலினால் கீழ்மக்கள் அந்தணர்களாக உயர்வடைவர்.

பெருக்கமா மலர்க ளேனும் பிஞ்ஞுகள் பிரியங் கூரான்
சுருக்கமே யெனினும் ஐயா தூய்மையே அணையுங் கண்டீர்!
உருக்கமும் இன்றிப் பூவும் உதகமும் பழுதே யானால்
அருட்கணும் உளவோ கண்ணில் அருவருத் திடுவான் ஐயன் 50

மலர்கள் பெருந்தொகையாக இருந்தால் அது சிவபெருமானுக்கு உவப்பை மிகுவிக்கும் என்பதில்லை. குறைந்த தொகையான மலர்களாயினும் அவை தூய்மையும் பக்தி சிரத்தையும் பொருந்தியவையாயிருப்பின் சிவபெருமான் ஏற்றுக்கொள்வார். அன்பும் தூய்மையும் இல்லாத மலர்களும் நீரும் அமையமானால் அவற்றின் பொருட்டு அருள்செய்யமாட்டார். அவற்றைக் கண்டால் சிவபெருமான் அருவருத்து விலகுவார்.

விரத்தர் தன்மை

ஆம்விரத்தி முதிர்ந்தவர்கள் அருச்சனையுஞ் செய்ய வேண்டின்
பூமரத்தின் உதிர்ந்தமலர் புன்சருகுங் கொளற் பாலார்
மாமரத்தின் கோலொசித்து வாய்விளக்க வுங்கொள்ளார்
தாமொருத்தர் தரக்கொள்வர் தாவரங்கள் சலியாமே. 51

உலக வாழ்வை வெறுத்து துறவறம் பூண்டோர் பூசை
செய்ய விரும்பினால் மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த மலர்களும் சருகு
களுமே கொள்ளுதற்குரியர். (ஏனையோருக்கு இவை ஆகா)
பல் விளக்கும் குச்சிதானும் தங்கள் கையால் முறித்தலாகாது.
பிறர் மரத்திற்குக் கேடுண்டாகாமல் முறித்துக்கொடுத்தால்
மட்டுமே ஏற்கலாம்.

மாவிளக்கிடு முறைமை

தவறப் பகலூண் நீக்கிச் சனிப்பிர தோட மாதல்
சிவநிசி யாதல் வெண்டாமரையின்நூல் திரியால் தூண்டி
அவமறு நெஞ்சம் பாவின் அரிசிமா அகலாப் பண்ணிக்
கபிலைநெய் கொண்டு தீபங் கண்டுளோர் கொண்டுளோரே. 52

சிவபெருமானுக்கு மாவிளக்கிட விரும்புவோர் பகலு
ணவை விடுத்து விரதமாக இருந்து சனிப் பிரதோசத்திலாயினும்
சிவராத்தியிலாயினும் மாவிளக்கிடுதல் வேண்டும். வெண்டா
மரைத் தண்டின் நூலால் திரிசெய்து குற்றமற்ற செஞ்சம்பா அரிசி
மாவால் அகல்செய்து கபிலைநெய்கொண்டு மாவிளக்கு ஏற்றல்
வேண்டும். (முருகனுக்கு மாவிளக்கு ஏற்ற விரும்புவோர் செஞ்
சம்பா அரிசிமாவிற்குப் பதிலாக செந்தினை மாவினால் அகல்
செய்வர்.)

உத்தம் ஒருமுந் நாழி: ஒன்றரை நாழி நெய்தான்
மத்திமம்: அதமம் தானும் மற்றதில் பாதி நெய்யாம்;
கைத்திரி அளவு கையிற் பருவிரல் கணித மாகும்;
அத்திரி எரியும் செந்தீ அங்குலம் ஆறி ரண்டே. 53.

3 நாழிகை அளவுநேரம் தீபம் எரியும்படி மாவிளக்கிற்கு நெய்விடுவது உத்தமம். 1½ நாழிகை நேரத்துக்கு நெய்விடுவது மத்திமம். ¾ நாழிகை நேரத்துக்கு நெய் விடுவது அதமம். மாவிளக்கில் இடப்படும் திரி கைப்பெருவிரல் மொத்தமாகவும் தீபச்சுடர் பன்னிரண்டு அங்குல உயரமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். (தீபச் சுடர் 12 அங்குல உயரமாக இருத்தலுக்குக் கைப்பெருவிரல் மொத்தத்தினும் அதிகமாகத் திரி தேவைப்படின் சேர்க்கலாம்.) ஏனெனில் தீபச்சுடரின் அளவு பிரதானமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.)

நூல் செய்தோர் பெயரும், முதலானும் நூற்பெயரும், நூற்பயனும்

ஆர்புனை சடையோன் சைவ ஆகமங் களைஆ ராய்ந்து
பேர்புனை கமலை ஞானப் பிரகாசன் தமிழாற் சொன்ன
வேர்புனை தளஞ்சேர் புட்ப விதிமாலைப் படியே பாரிற்
சீர்புனை பூசை செய்வோர் திருவருள் பெறுவர் தாமே.

54.

திருவாத்தி மாலையணிந்த சிவபெருமான் சைவாக மங்களை ஆராய்ந்து புகழ்பொருந்திய திருவாரூரில் தோன்றிய ஞானப்பிரகாச பட்டாரகர் தமிழ்மொழியில் இயற்றிய ஒழுங்க மைந்த நூலாகிய புட்பவிதியைக் கற்று அதன்படி இவ்வுலகில் சிறப்புப் பொருந்திய பூசை செய்பவர்கள் சிவபெருமானது திருவருளை எளிதிற் பெறுவர்.

புட்பவிதியும் பொழிப்புரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.
திருச்சிற்றம்பலம்.

★ ★ ★

நன்றி

எங்கள் குடும்பத் தலைவர்
அமரர் வேலுப்பிள்ளை மார்க்கண்டு
அவர்கள் மரணித்தலை
ஓடோடி வந்த
உதவிய அயலவர்க்கும்,
அஞ்சலிப்பிரகரம் அச்சீட்டுப்
பிரகவித்து எம் துயரில்
பங்கு கொண்ட இந்த
வாலிபர் சங்க உறுப்பினர்,
கணேசன் ஜவுளி மாளிகை,
சிவகணேசன் புடவையகம்
உரிமையாளர்கள், ஊழியர்கள்
அனைவருக்கும், தபால்,
தந்தி, தொலைபேசி
முலம் எம் துயர்
கறைய முயன்ற தாரத்தா
அன்பர்கட்கும்,
இன்றைய இன் நிகழ்வுகள்
குறையின்றி நிகழ உதவிய
அனைவர்க்கும்
எம் இதய நன்றிகள்.

வட்டுக்கோட்டை.

குடும்பத்தினர்.